

Cser Ferenc és Darai Lajos:

Szellemi Önkormányzatok

Éltető eszme: Szent Korona

Mottó:

Az ember társadalommal egyesült emberiség. Maga lélek s test alkotta személy. Lelkében élet s anyag egyesül egyeddé. Testében tudat s agy elegye teremt egyéniséget. Személyében személyiség s egyén együtt cselekszik. Társadalmát műveltség s társadalmi lét teszi élővé. Műveltsége eszmét s hitet egyesít vallássá. Társadalmi léte erkölcsi élet a társadalmi egységekben. Élő társadalmában értelmiség gazdasága a politika. Embersége társadalmi elmélet s alakulatok történelme.

Bevezetés

A XVIII. század végén Mária Terézia és II. József kemény erőszakot alkalmazva szüntette meg az akkor Magyarországon még a települések közel 30%-át képviselő faluközösségeket, és ezt a magát 'haladónak' tekintő mai történelemtudomány egy 'felvilágosult' uralkodó 'haladó' tettének könyveli el. Felfogásuk szerint az elavult 'ösközösségi' társadalom a feudalizmus végén korszerűtlen és

elmaradott volt. Ugyanakkor ugyanez a történelemtudomány nem tekinti elmaradottnak és ‘reakciós’ az Amerikai Egyesült Államokban még a XIX. század végén a hagyományos rabszolgatartó társadalmakban elfogadott kb. 10% rabszolgát jelentő gyakorlattal szemben az akkori 43-45%-os rabszolgát a népességen belül – pl. a Mississippi völgyében – sőt, ezt tekinti az akkori amerikai gazdaság egyik legfontosabb motorjának. Mindezt az ipari társadalom derekán.

Napjainkban a magát haladónak tekintő baloldali értelmiség minden lehetséges eszközével megkísérli a népesség agymosását, megváltoztatva, meghamisítva a történelemtől kezdve, az emberi kapcsolati rendszerek mögötti társadalmi szabályoktól kezdve mindent. A kezében egyeduralmat jelentő média segítségével önti a hazug eszméket, amelyek összességéből egy tökéletesen társadalomellenes, az emberi közösségeket egyedekké szétforgácsoló és ezzel ellenállásra képtelen, alárendelt szolga tömeggé degradálási szándék bukik ki. Felfogásuk szerint a ‘konzumidióták’ elbutított tömege, mint másodrendű emberi massa, a szolgák serege a magasabbrendű ‘ember’ szolgálatára rendeltettek, mint esetleges tulajdonuk, – ahogy ez a szellemi háttérből kibontakozik, – ez a mai gazdasági pénzügyi ‘elit’ szándéka és óhaja. Nekünk ellenben ez nem lehet a szándékunk és ezért a rendelkezésünkre álló eszközökkel ezt a szándékot végérvényesen kereszteznünk kell. Ennek egyik lehetséges módja a *szellemi önkormányzatok* létrehozása, megteremtése és működtetése.

A hagyományos – újkort megelőző – magyar társadalom a faluközösségeiben megvalósította a felnövekvő nemzedék tanítását, életre való felkészítését, a mellérendelő szemléletű műveltség fönntartását és tovább fejlesztését. Megvalósította az állandó hírkapcsolatot más közösségekkel és erre a sajátos írásrendszerre tette alkalmassá. Az akkori működés megfelel az önkormányzati föltételeknek, a faluközösség valójában a hatalmi szerkezettől független önkormányzatokat jelentett. Az akkori körülmények között a fára rótt írás legalább olyan hatékony műveltséget és nyelvet egységesítő és fönntartó erő volt, mint a manapság éppen a félretájékoztatás érdekében működtetett média. A faluközösségek akkori szellemi kormányzói a ‘táltosnak’ nevezett tanító, orvos, bíró és vallási előjáró (pap) szerepkört egy-személyében ellátó ember volt. Az akkori társadalmi szervezettség mértékének ez megfelelt. Ezt a társadalmi szervezettséget verte szét először a keresztény papság, majd még több mint fél évezred kellett ahhoz, hogy ‘felvilágosult, haladó’ királyaink a társadalmi háttérét is szétverjék. A magyar ember azóta rebellis, lázadó, betyár, bujdosoló stb., aki saját hazájában nem találja a helyét, mert elvették tőle azt. Itt az ideje, hogy ezt megfordítsuk és a magyar embert a hagyományaiba visszavezessük. Az önkormányzati rendszer ragyogó példája volt az 1956-os forradalom során létrejövő munkástanács rendszer, amivel a magyar társadalom a modern időkben is a hagyományaihoz nyúlt vissza, és teremtette meg a polgári önkormányzatát pillanatok alatt.

Manapság Magyarországon a látszólag két szögesen ellentétes eszmerendszer – most szociáldemokráciának átkeresztelt kommunista és neoliberais programot hirdető liberális – szoros összetartozása nyilvánvalóvá vált, minthogy az

is, hogy mind a kettő a saját népét sárba tiporja a nemzetközi bankár igények ki-elégítése érdekében. A modern rabszolgaságot teremtik meg végtelen hazug szövegekkel, elbutított népeiséggel, a nullára szorított egyenlőséggel fűszerezve. A globalizáció hívei ők, a nemzetköziségé, ahol a család, a csoport, a nemzet nem létezik, nem létezik emberi szolidaritás, csakis a pénz hatalmának szolgálai alárendeltségű egyedek. A Gyurcsány–Kuncze rezsím intézkedései, törvényei ezt bizonyítják.

Éltető eszme: Csodaszarvas

Tudomásul kell vennünk, hogy a globalizációra alapuló mai állam nem a társadalomért van

A parlamentarizmus a népfölség elvének immár csupán csak a bohózata, üresen kongó, hamis ígéreték tárháza. A politikusok immár a bankár társadalom pórázán rángatott bábuk. A végtelenségig eladósított országok csak a kamatok fizetésére képesek, és minél rosszabb helyzetben van az ország, a kockázati tényezőt annál magasabbra emelik és vele a kamatokat, azaz a tönkremenetel önerősítő, autokatalitikus jellegű gyorsuló folyamat. Magyarország az eredetileg kölcsönvett tőkének immár a többszörösét visszafizette a bankoknak, miközben a tiszta adósságállománya megsokszorozódott. Az ország közös tulajdonát már mind magánosították. Nincs már szinte semmi eladnivaló, ami érték volt, az már azok kezében van, akik a kamatos kamattal terhelt kölcsönt ránk löcsölték. Miből tudja az ország kifizetni az így rányalt adósságot? Csakis az értéktermelésből. Ám a baloldali-liberális kormányzat célja nem a szólamok szerinti társadalmi élet javítása, hanem az eredeti eszme alapján a társadalom nullaszintű egyenlősítése, azaz a modern rabszolgává süllyesztése. *Rab, mert a pénzügyi gondjaitól képtelen megválni, abból kilábalni, és hogy a maradék létfeltételeit ne veszítse el, kulizik napkeltétől, napnyugtáig, a haláláig — ami nem túl távoli.*

Ez a rend nem az életet szolgálja, ez a pusztuláshoz vezet. Különösen akkor, ha az élelemtermelés alapja, a föld is azok kezébe kerül, akik a kölcsönökkel

terhelik a társadalmat. Ekkor az élelemforrás csapjai egyszerűen elzárhatók, és a nép kiéhezethető, ahogy ezt tették az I. világháborút követően Németországgal. Vagy engedelmessé válsz, vagy éhen halsz! De tudomásul kell vennünk, hogy ha engedelmessé válsz, akkor sem lesz más a sorsunk. Ezért ha kell, társadalmi engedelmessé válsz is, de meg kell őriznünk a saját élelmezésünket biztosító termőföldjeinket. Nem engedhetjük meg, hogy Argentína népe sorsára jussunk, ahol a világ egyik legjobb gabonatermő területén a társadalom éhez, mert az ott megtermelt gabona a világpiacot nyomja, nem jut a saját termelőinek belőle szinte semmi.

Ez a globalizáció lényege és célja. Ez a neoliberális társadalmi rend lényegi ereje. Ez az, amit nem szabad megengednünk nálunk. De a tiltakozásunk a globalizációs rabiga ellen nem lehet erőszakos. Az erőszak csakis erőszakot szül, és azzal céljainkhoz nem kerülünk közel.

A megoldáshoz a természet felé kell fordulnunk, ahol a szervezet és a vírusok kapcsolata ad iránymutatást.

Tudnunk kell, hogy a vírus nem más, mint egy információs csomag, amely a szervezet mechanizmusát használja fel a saját maga újra előállításához, miközben a szervezetet életképtelenné teszi, megöli, forrásait elidegeníti. Az élő szervezetek a vírus káros voltát előbb fölismerik, majd az immunrendszert mozgósítva a vírust elszigetelik a támadásnak kitett szervekből, sejtekből, majd elzárják az annak a tevékenységét biztosító csatornákat, és a vírust a szervezetből kiűrik. A test hőmérsékletének megemelése bénítja meg a vírus működését.

Adott esetben hasonlóan kell nekünk is eljárni, hiszen az illuminátusok aljas eszmerendszere, a mai szociál-liberális kormányzatokon keresztül a társadalom vírusaként ismerhető fel, amely a társadalom szervezetére tapadva annak erőforrásait a maga javára használja fel, miközben a társadalom életképességét lecsökkenti (betegség), de a mai neoliberális alakjában meg is öli.

Éltető eszme: Világbíró Isten

A természeti vírusokéhoz hasonlóan kell védekeznünk a társadalmi vírusokkal szemben

Most már tudjuk, hogy mi a hamis vezérlő jelkészlet, ami az emberiség élő mechanizmusát a maga hasznára, az emberiség kárára működteti. Amit most tennünk kell, az az, hogy igyekszünk elzárni a vírust a forrásaitól, az emberi közösségektől, az emberiségtől, és kialakítjuk a védekező mechanizmust, meghatározzuk a védekező lépéseket.

A társadalom azon tagjai, akik magukat akár a születés, akár az eszmeiség jogán magasabb rendűnek tekintik, akikre az úrráteremtettség fogalma érvényes, valójában rajtunk élősködőknek tekinthetők. Ezt meg kell szüntetnünk. Nem engedhetjük meg magunknak, hogy minket erővel arra kényszerítsenek, hogy az ő jólétüket biztosítsuk. Biztosítsák maguknak a saját erejükből. Ki kell rekeszteni őket magunk közül! Távol tőlünk megélhetik a vélt magasabb rendűségüket, de azt ne a mi izzadságunkból táplálják. Ha úgy vélik, hogy ők a kisebbség, akiknek jogaik vannak, és a többségnek meg velük szemben kötelessége az ő jogaikat biztosítani, akkor nekünk meg azt kell felmutatnunk, hogy a jogok a jogokat élvezők számára is kötelezettséget jelentenek, és kötelezettségvállalás hiányában, jogaikat nem ismerjük el.

Természetesen az elesetteket segítenünk kell, hogy fölzárkózzanak, de az nem jelenti azt, hogy nekik azért semmit sem kell tenniük. Nagyon is kell! Aki megteszi, azt vegyük be magunk közé, de aki erre nem hajlandó, azt szintén rekeszük ki magunk közül. Forduljon azokhoz a 'jogvédőkhöz' segítségért, akik ezt tőlünk várják el. Adjanak ők a magukéból. Megtehetik, hiszen rólunk már lefejték, amit lehetett.

Mindenek előtt kell támogatnunk a helyi közösségek kialakulását. Erősítenünk kell ezen belül is a családot. A család fogalma, szervezete és eszmei szerepe az utódok szellemi felkészítésében a vírus kezdeti megjelenésétől kezdve annak, megsemmisítési szándékának egyik célpontja. Meg kell szerveznünk a családok védelmét, azok szövetségét és átfogó hírközlő rendszerét. Ezeken belül a kölcsönös segítségnyújtást, oktatást. Tanítanunk kell a műveltségünk alapjait, lényegét, változatait és annak múltját és a kis közösségeken belül művelni is ezeket. Tanítani mindent, ami a múltunkkal kapcsolatos, lehetőleg föltárva a valóságot és elválasztva az agymosásként ránk öntött hamis múltunktól. Bemutatni, hogy a magyarság jelentős tényező volt Európa művelődéstörténetében, és mint ahogy még ma is az. Kimutatni az '*Európa rablóbandája*' hamisságát, rámutatva arra, hogyha voltak ilyenek, azok éppen nem a magyarok voltak. Oktatni kell a mellérendelő szemléletünket, de el nem feledve a környezet alárendelő szándékait. Nem szabad elfelednünk: nyelvünkben és műveltségünkben van az erőnk, ezeket kell leginkább védenünk és elsajátítanunk a használatukat.

Támogatnunk kell a helyi gazdasági kezdeményezéseket, egységeket, ha kell, bojkott alá véve a nemzetköziket. Támogatni a valódi tápértékű élelem helyi előállítását, és gátat vetni a manipulált, ipari technológiával gyártott és ránk

erőszakolt szeméttel szemben (tudati felvilágosítás). Ha kell közös erőfeszítéssel állni a helyi termelők, munkát biztosítók mellé, hogy kizárhassuk a nemzetközi bankok életerőt elszívó manipulációit.

Meg kell tanulnunk lelökni a nyakunkra telepedni szándékozó 'hódítókat' (győzteseket), de úgy, hogy egy életre elmenjen a kedvük attól, hogy újra próbálkozzanak. Ehhez semmiképp nem szabad erőt, erőszakot alkalmaznunk, de okos fortélyal a kezdeményezéseiket zátonyra kell juttatnunk.

A hit kinek-kinek a személyi ügye. Mégis, a hit társadalmat összetartó erejét nem szabad figyelmen kívül hagynunk, és erősíteniünk kell a hitre alapuló közösségeket és azok zavartalan működését. Támogatnunk kell, hogy a közösségünk tagjai a hitüket ennek megfelelően gyakorolják. Mindaddig, amíg a közösség összetartozását erősítik. Nem szabad megtúrnunk azokat, akik a mások hitébe bármiféle, de főleg erőszakos (ide értve a szóbeli erőszakot is) módon beavatkoznak. Éppen ezért a különböző hitű csoportok, egységek versengését meg kell gátolnunk. Általában a közösségek versengését gátolni kell, az előre mutató versenyt azonban nem szabad megakadályozni. Előre mutató, ha a közösség egészének a boldogulását, összetartozását segíti, vagy szolgálja. Ez utóbbiban csakis győztesek lehetségesek, a jobbaknál lehetnek még jobbak, de a lemaradást nem szabad szégyenként megbélyegezni. Az ilyen versenynek azonban a közösség egészét kell szolgálnia, nem pedig egyéni 'hősöket' teremtenie.

A vírus ereje a tömeghírközlésben és a gazdasági függetlenségében rejlik. Ki kell kapcsolnunk a központi hírközlést, és ki kell alakítanunk a sajátot, amiből viszont a fertőző góccokat egyszerűen ki kell rekeszteni. Közösségeinkbe nem szabad beengednünk őket, legyenek akár kisebbségek, akár kiválasztottak, akár 'tiszteletre méltó', másságukkal tüntetők, hacsak el nem fogadják a közösség eszmeiségét és közös céljait, részt nem vesznek a közösség életében.

Éltető eszme: 8000 éves eredeti magyar írás a Tárkai Táblákon.

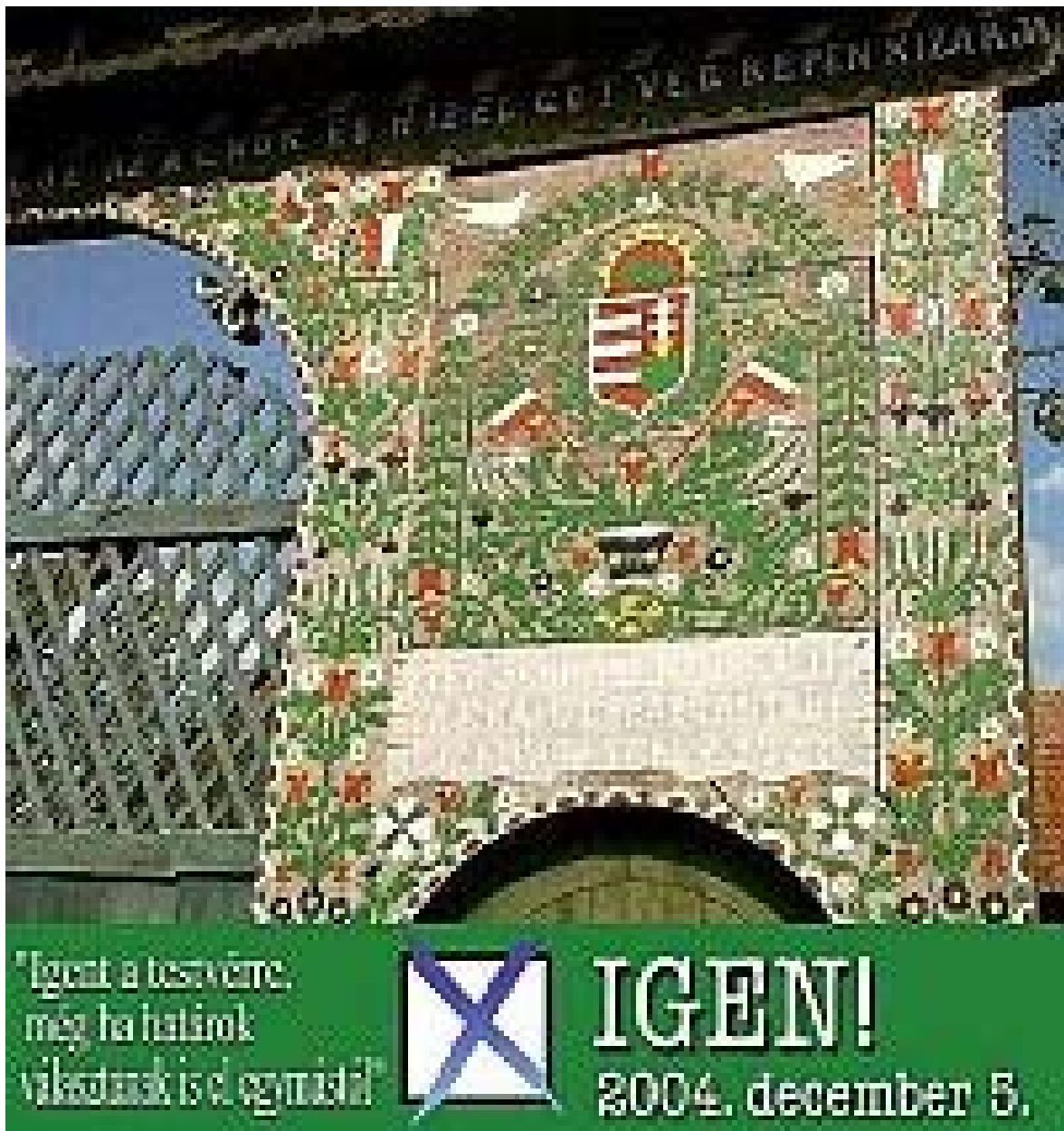
A gazdasági rabság elsőrendű eszköze az emberek eladósítása

Ha tehetjük, ne vegyünk fel hitelt, kölcsönt. Szervezzük meg az egymás segítségét munkával, értelemmel, tanítással, szükséges gondoskodással. A vírus erejét az adja, hogy a pénzt mindenki elfogadja, mint abszolút értékmérőt és az életet alapvetően meghatározó eszközt, immár isteni rangba emelve. Holott a pénz nem más, mint a munkamegosztás révén szükséges csere közvetítője. Nem lehet életcél. Nem lehet az erő kifejezője. Azzá csakis úgy válhat, ha a társadalom annak elismeri. A társadalom számára azonban az értéket az ember maga jelenti a közösséghez való viszonyával, tetteivel, munkájával, gondolataival, érzésével és szellemével. Azzal, hogy mennyit és mit tesz a közös 'kalapba', ahonnan aztán „mindenki egyaránt vehet”. Egyaránt, de nem egyformán! Társadalomellenes az, hogy valaki azért markolja ki a kosár tartalmát, mert pénzt gyűjtött, mert nem voltak erkölcsi gátlásai, és a mások által megtermelt javakat ügyeskedéssel, rafinériával a saját zsebébe töltött pénzzé tudta alakítani. Az ún. 'pénzcsinálás' ma az értelmiséget vonzó terület, ezért az értékteremtés – ami valójában a társadalom életszükségleteit fedezi – elszegényedik értelemben, alkotó elmékben. Ez a társadalom számára veszteség és gyorsuló leépüléshez vezet. Meg kell ezt a folyamatot állítanunk, és kikapcsolni azokat az agyfosó forrásokat, amelyek a léha, a pénz erejére épülést hirdetik, mint elérni való célt, holott egyértelmű, hogy ezt az életformát nem nekünk szánták. Ez csak az erőteljesebb munkára, értékteremtésre való serkentést szolgáló hazug szólamok közé tartozik, aminek a gyümölcsei nem a mi kosarainkat töltik meg.

Megoldásként megfontolandónak véljük a társadalom sajátos hírközlő és adatszolgáltató rendszerének a létrehozását, amelynek a segítségével a társadalom alapvető szervezeti egységeinek a hálózatát vezérelve élő társadalmat lehetséges ismét kialakítani. Ez a szellemi önkormányzatok rendszere.

Szellemi Önkormányzatok

A hegeli dialektika kritikája alapján az életre levezetett föltételek alapján láthatjuk, hogy az élet lényege az egyensúly, egyensúlyok tömege biztosítja az élő rendszereknek a környezetükkel való együttlétét. Az egyensúlyok a legkisebb sejten belülről kiindulva az egész szervezetre kiterjednek. A védekezést is az alapsejteknél, az embernél kell elkezdenünk. Az embernél is elsősorban megfelelő programot kell megteremtünk, amely a társadalom szövetére települve az élő társadalmat az élet értelmében vezérli. Létre kell hoznunk a társadalom védekező mechanizmusának azt a szervezetét, amely az idegen, a fertőző eszméket felismeri, és azok hatásának a leküzdéséhez a megfelelő programot biztosítani képes. Ezeket a szervezeteket szellemi önkormányzatoknak nevezzük.

Éltető eszme: „Igen a testvére, ha határok választanak is el egymástól”

Ezek alapvető feladata, hogy mindenekelőtt a társadalom műveltségét fokozzák, azt, hogy a társadalom valamennyi tagja a saját lábán, a közösségébe ágyazva megálljon. Velük szemben hatástalan legyen a média agymosása, és a társadalom alulról szervezetten alakítsa ki a maga társadalmi csoportjait, a szellemi önkormányzatok valóban irányítsák a társadalmi életet, a csoportokat élővé tegyék. Tanítanunk kell a környezetünket, hogy ne agymosott gépek legyünk egy idegen mechanizmus szolgálatában, hanem gondolkodó és döntésre képes lények.

Ezért meg kell szerveznünk az alternatív népoktatást, hogy pótoljuk mindazt az ismeretmennyiséget, amelyet az iskolák központi utasítás alapján nem akarnak és nem is fognak megtanítani. Ezen belül talán a legfontosabb föltárni a kötődésünket egymáshoz, ami nem testvéri, hanem közösségi. A testvériséget

hagyjuk meg a közvetlen család keretein belül, amelyeknek hihetetlen fontos szerepe van a műveltségi elemek utódoknak való átadásában. Erősíteniünk kell a családot és ösztönözni a nemzedékek társalgását. Létre kell hoznunk azon köröket és nagyobb területre kiterjedő hálózatokat, amelyekben az oktatási módokat, a szükséges tananyagot tanítjuk, ha kell kormányzati, vagy parlamenti rendeleteket, törvényeket áthágva is.

Ha egy törvény rossz, társadalomellenes, akkor azt betartani nem erény, hanem bűn! Ha a társadalom zöme áthágja ezeket a törvényeket, rendeleteket, akkor a hatalom képtelen a 'bűnösöket' megbüntetni, egyszerűen nincs meg hozzá a gépezete, a személyi és tárgyi feltételei. A büntetést általában az teszi hatékonyvá, ha a társadalom egyetért a büntetéssel, és kiveti maga közül a bűnelkövetőt. Ha viszont a törvényhozó a bűnöző, akkor azt kell kivetnünk magunk közül. Mindenek előtt az erkölcs erejével, megbélyegzetten kiközösíteni.

Ennek hatékonyabb megszervezése érdekében kell létrehozni szellemi önkormányzatainkat, amelyek a társadalom életének vezérlő szerepét, a hamis eszmék felismerésében, azok közömbösítésében meghatározó vezérlő szerepre tarthatnak igényt. A szellemi önkormányzatok jelenthetik azt a szellemi erőt, amely a hazánkban már létrejött társadalmi önszerveződések, a polgári körök mechanizmusával egyesülve azokat élővé varázsolhatják.

Az államilag 'támogatott' és vezérelt oktatás liberális célja az, hogy a magyar felnövő lakosság 'nyugaton eladható legyen' — ahogy ezt az SZDSZ 2002-es választási propagandaanyagából megismerhettük. A jelenlegi kormányzat ezt — a feladatot teljesen a liberális eszmék urainak átengedve és alárendelve — intézkedéseivel és gátlástalan összefonódásaival rohamléptékben igyekszik meg is valósítani. Az ifjúság oktatásából kivonják az önazonosságunkra vonatkozó anyagot, ugyanakkor az egyént helyezik a középpontba, megbontva minden emberi kapcsolat háttérét, és az azokat erősíteni szándékozó emberi viszonyok ismeretét eltagadva. Az egyén 'szabadságát' még az élet szabadsága fölé is emelik, amikor a kábítószerezést, a családok szétforgácsolását, az egyéni örömök mindenek fölé helyezését hirdetik, a homoszexuális családot jogaiban a hagyományos családdal azonossá kívánják tenni.

A társadalom együttélésére vonatkozó ismeretek erkölcs néven tudottak, és a neoliberais, neodarwinista eszmerendszerben ezek szükségtelen béklyók a korlátlan és kíméletlen élet-halál harc színterén. A szellemi önkormányzatok elsődleges feladata és célja ezért az ún. népoktatás megvalósítása, ahol mindazon ismereteket tanítani kell, amelyeket a társadalom mai önfölkent urai a legszívesebben elhallgatnának. Ezek:

- Önismeret, emberismeret, testbeszéd ismerete;
- Közösségismeret, az erkölcsi szabályok alapjai — amelyek csak megjelenésükben vallásosak, lényegüket tekintve örök társadalmi együttélési szabályok;
- Közösség múltjának ismerete, önazonosságunk;
- Nyelvünk ismerete és tökéletesebb használata;

- Műveltségi és népi hagyományok felkutatása, ápolása és terjesztése;
- Döntésmélet, megtanítani az embereket helyzetük felismerésére és abban döntéshozásra;
- Hírközlés ismeret és gyakorlat — megtanítani az embereket válogatni a hírekben, elhatárolni a hamisat a valóságostól, a kapott híreket továbbítani és a kevésbé művelteket tanítani;
- Társadalmi szervezeti ismeretek — megtanítani az embereket szervezetek létrehozására, működtetésére, a csoport etikára, csoportos cselekedetekre;
- Mellérendelő gondolkodás — megismertetni az embereket a mellérendelő felfogással, ami a hagyományos magyar társadalmi felfogás alapjait jelentette és fölkészíteni arra, hogy annak szellemében gondolkodjanak és hozzák meg döntéseiket, cselekedjenek.

Mutációs leágazási egyezések

<i>Afrika</i>	M91–M32 (M06, M31) M74–M94–M139–M60 M74–M94–M139–M168–M01–M145–M40–M96–M02
<i>Közel-Kelet</i>	M74–M94–M139–M168–M01–M145–M40–M35
<i>Japán</i>	M74–M94–M139–M168–M01–M145–M174
<i>Dél-Ázsia</i>	M74–M94–M139–M168–M130 M74–M94–M139–M168–M89–M09–M04
<i>Ázsia</i>	M74–M94–M139–M168–M89–M09–M175
<i>Európa</i>	M74–M94–M139–M168–M89–M52, M74–M94–M139–M168–M89–M62 M74–M94–M139–M168–M89–M170 M74–M94–M139–M168–M89–M172 M74–M94–M139–M168–M89–M09–M45–M74–M173–M17
<i>Amerika</i>	M74–M94–M139–M168–M89–M09–M45–M74–M03

Éltető eszme: az Emberiség Egysége.

A szellemi önkormányzatok fölépítése és működtetése

A hatékony és kiterjedt társadalmi élet szellemileg vezérelt csoportok életét és tevékenységét jelenti. A hatómechanizmus alapjait a már létrejött polgári körök jelenthetik. Ezek készen állnak, hogy működésük célját tisztán megfogalmazva a társadalom életének motorjaivá váljanak. A szellemi célokat és a működés tartalmát szolgálják a *szellemi önkormányzatok*.

A *szellemi önkormányzati* szervezetek, egységek egy-egy közösség művelt, tudós, emberi ismeretekkel bőven ellátott emberek csoportjai, akik a mellérende-

lés értelmében együttműködnek abban, hogy a hozzájuk tartozó közösség az önálló tevékenységét folytathassa és közreműködnek a közösség céljainak, tevékenységi módjainak a közösséggel együttes kialakításában. A ‘test’ a csoport, az ‘idegrendszer’ és az ‘izomzat’ a polgári kör, a ‘fej’ a szellemi önkormányzat. Szervezetileg nem elhatárolódott emberekről van szó, hanem a közösséggel együtt élőkről, azzal együtt tevékenykedőkről, mint a hagyományos társadalmakban az ‘öreg tanácsa’.

Mégis, nem az öregeket foglalja magában, hanem mindazokat, akik szellemileg képesek és hajlandók is a közösségért tenni, annak szellemi gondjaiban eligazítást adni és azt kidolgozni, majd tapasztalataikat másokkal, – elsősorban a kapcsolódó szellemi közösségekkel – megosztani. Szellemi önkormányzati egység alapja lehet egy falu, egy vallási közösség, vagy akár milyen társadalmi közösséget alkotó egység falun, vagy városon belül, egészen akár egy teljes nagyvárosi közösségig. A lényegük, hogy helyiek és a helyben együttműködő embereket fogják össze. Egy-azonos ember akár számos közösséghez is tartozhat, nem szükségképpen ébrednek határok, a közösségek egymásba átnyúlhatnak, egymással átfedhetnek.

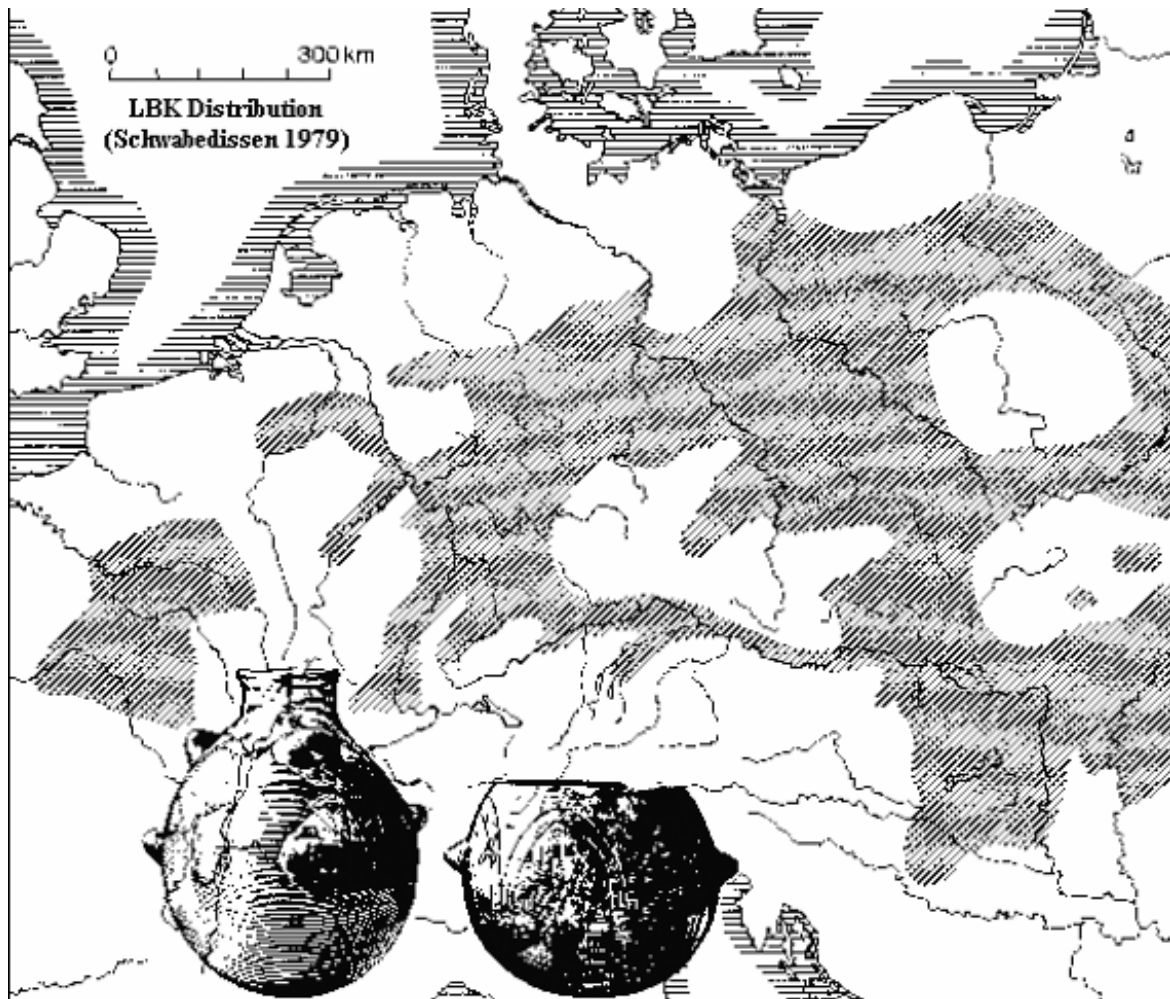
Szervezetileg a polgári körök mellé rendelten alakulnának meg és az 1956-os munkástanács rendszer szellemében építenék ki az egész magyar nemzetre történő kiterjedésüket. Sikeres működés esetén maga a rendszer a magyarság lakóterületein kívülre megszervezve is továbbépíthető. Az egyes önkormányzati egységek egymással nem alá-fölérendelt viszonyban lennének, hanem elsődleges feladatuk a felsőbb szervezetségen keresztül az ismeretek hatékonyabb és szélesebb körű elterjesztése és a cselekedeteik összehangolása lenne. Ennek fontos eleme egy a magyarországi hatóságok ellenőrzési lehetőségeiből kivont központi adattároló és hírszolgáltató központ, amihez valamennyi önkormányzati egység kapcsolódhat, onnan híreket, értesítéseket, oktatási anyagot vehet le, és ahová a saját tapasztalatait, híreit, oktatási anyagát elhelyezheti. Itt kellene elhelyezni azokat az ismereteket is, amelyek a közösség múltját, önazonosságát szolgálnák, amelyek a nyelvünk tisztaságát megőrizni szolgálnak, amelyek az emberi együttesség szellemi háttérismereteit jelentik.

A közösség életének alapfeltétele az, hogy annak tagjai hajlandók legyenek a közösség életében részt venni, ahhoz képességeik arányában hozzájárulni. A közösség erkölcsi alaptétele az, hogy joga csak annak van, aki vállalja a képességei szerinti kötelességeket. A közösségből egyszerűen ki kell rekeszteni azokat, akik azon uralkodni akarnak, akik csak a tenyerüket tartják, de a közösségért nem kívánnak tenni, akik onnan csak híreket akarnak szerezni – pl. a média képviselői, ha nem járulnak hozzá a közösség működéséhez, ismereteinek bővítéséhez, összefogásához, együttességéhez. Ezek a közösségek nem ‘liberális szellemű’ közösségek, ahol a kisebbségnek, a közösséget felbontóknak jogaik, a többinek meg kötelességeik vannak. Ezek a közösségek nem a baloldaliak kommunista közösségei, ahol ‘ami a tiéd, az az enyém, de ami az enyém, ahhoz semmi köződ’. Ez egyenértékű emberek egyenlőségen alapuló közössége, ami nem jelenti

az egy-azonosságot. Ez nem jelent sem vagyon megosztást, sem egyenlősít, hanem azt a vágyat, hogy ember módjára emberi közösségeinkben élhessünk, és a szellemi mocskot kizárhassunk az életünkéből, és ezt társainkkal vállvetve tesszük.

A szellemi önkormányzatok feladata

- A helyi társadalom és társadalmi csoportok kialakítása, támogatása és szellemi összefogása;
- a fenti ismeretek tanítása;
- a társadalmi csoporttal aktív kapcsolat fönntartása;
- más szellemi önkormányzati egységekkel való kapcsolattartás;
- a hírközlésben mind hírforrás, mind hírt befogadó szerep ellátása;
- és nem utolsó sorban a hatalom mesterkedéseinek, az önkormányzati egységek életébe történő hatalmi beavatkozásának a hatékony kivédése.

Éltető eszme: a Kárpát-medencei vonaldíszes kerámia népének európai elterjedése.

Tennivalók

1. A fölvetett gondolatnak a magyar szellemi élet nemzeti elkötelezettségű tagjaival – és itt nem csak az anyaországiakra gondolunk – való megvitatása, és az itteni vázlat annak megfelelő módosítása és kerek formába öntése;
2. A feladatok és tevékenység pontosítása;
3. Hírközpont létrehozása és ahhoz való védett hozzáférés kialakítása;
4. Polgári körök bevonása a szellemi önkormányzati szervek kialakításába;
5. A létrejött szervezetek eligazítása, működésük beindítása és aktivitásuk kiterjesztése;
6. A hírközpont megfelelő anyaggal való feltöltése;
7. Az egyes egységek közötti kapcsolatok kialakítása és az állandó hírkapcsolat biztosítása;
8. Néptanítók felkészítése, oktatási rendszer, az ún. ‘népfőiskola’ kialakítása, megszervezése;
9. A mozgalom társadalmi méretű kiterjesztése mind az anyaországban, mind határokon kívüli magyarság körében mind a Magyar Királyság hajdani területén, mind a szórványmagyarság között;
10. Tapasztalatok alapján a gondolat és szervezeti alak nemzetközi átadása olyanoknak, akik hasonló szándékkal kívánják megszervezni a saját szellemi önkormányzatukat;
11. A szellemi önkormányzati tevékenység elsősorban nem anyagiak kérdése. Mégis, lesznek annak költségei. Ezek fedezetére meg kell nyerni a nemzeti érzelmű vállalkozókat ill. a közösség a saját önkormányzata működési költségeit fedezné, összeadhatja;
12. Gondolkozni kell esetleg egy az önkormányzati rendszer fönntartását szolgáló pénzügyi központ létrehozásáról is, de annak mindenképp a nemzetközi pénzkölcsönző rendszerektől függetlenül kell létrejönnie és működnie, ami roppant nehéz feladat.

Zárógondolatok

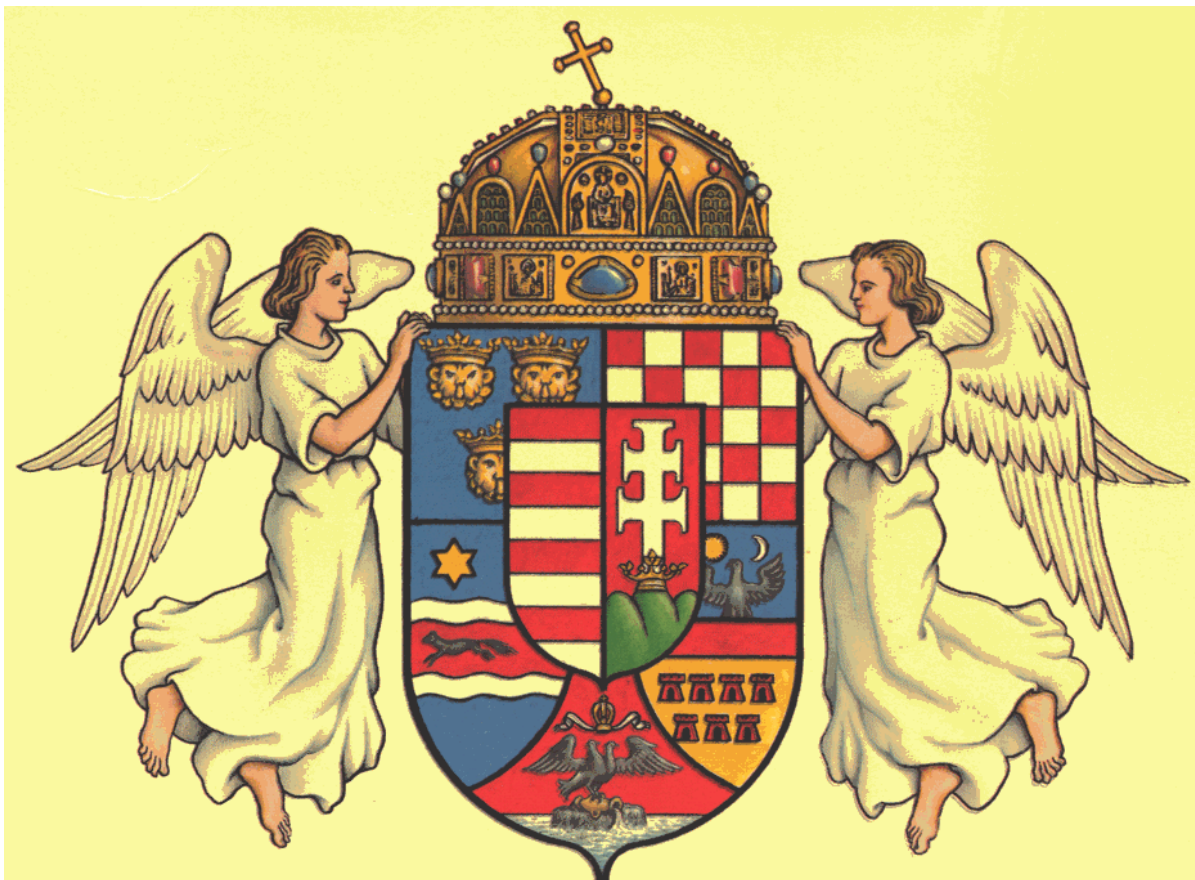
Számítanunk kell arra, hogy a hatalom – enyhén szólva – nem örül majd ennek, és mindent megtesz annak megakadályozására, hogy a szellemi önkormányzatok létrejöhessenek, de még inkább azért, nehogy feladatukat elláthassák. Fel kell készülni arra, hogy az ilyen jellegű mozgalom ellen még a törvény szigorával is föllépnek. Ilyen törvény lehet pl. ma a kalákát tiltó, azt fekete munkának nyilvánító, büntető adótörvény is, amelynek elsődleges célja a társadalmi szolidaritás szétverése, miközben anyagi haszon abból nem származik az államot működtető neoliberais körök számára.

Éppen ezért már eleve ki kell építenünk azokat a lehetőségeket, amelyekkel az ellenkező törvények hatása kikerülhető, ha kell tömeges polgári elégedetlenséget keltve a törvények hatástalanítása érdekében. A hatalom hatástalan, ha a

népellenes törvényt a népesség nagyobb hányada egyszerűen figyelmen kívül hagyja és átlépi. Csakis olyan törvény hajtható és hajtandó végre, tisztelhető, ami a közösség érdekeivel összhangban áll.

Föl kell készülnünk arra, hogy a hatalom ügynökeivel be kíván épülni a rendszerbe, hogy annak működését ellehetetlenítse. Nem szabad követni a liberális propaganda szózatokat, és a kirekesztés politikáját konokul és következetesen kell alkalmaznunk a beépülő ügynökökkel szemben. A feltétel: aki nem vesz részt a közösség tevékenységében, azt a közösség kirekeszti magából!

Queanbeyan—Kápolnásnyék, 2005. október 11.—2006. december 14.

Éltető eszme: Hetedhét Magyarország.